

Francis Combes

Éjszakai beszélgetés

(Conversation nocturne)

Fekszem a Rex Hotelben levő szobámban, az ágyamon,
és a nyitott ablakon át beáramlik a város zaja,
a Belváros félálomban is folyamatosan beszél hozzám...
Időről időre meghallom a tűzoltók kamionjainak rekedt és reménytelen szirénázását,
egy autó bömbölését, amint - miként a ragadozók az ivóvíz közelében - megnyitja pofáját,
hatalmasra távva állkapcsait,
az autógumik surrogását,
és, mint valami távoli gyomorkorgás a város hasában, felfedezem a trolibusz vezetékének zaját,
amelyik a bitumenen gördül végig, örökön-örököké.
A város félálmában is morog.
Talán éppen a tejesember órájában egy kis harang kondul,
mintha ezt mondaná:
„Jól van,
elalhatsz végre,
nem vagyunk egyedül a Föld kerekén”.

A hazafiasságról azoknak, akiknek semmijük sincs

(Sur le patriotisme de ceux qui n'ont rien)

A koldusnő, aki a Sutter streetet szeli át
sietősen,
magában beszél,
miközben
egy kordét tol, amelyen
két kövér macska üldögél,
farmerből készült baseball-sapkát
visel,
és a hátán ott
a csillagos lobogó.

Meg kell mondani,
hogy neki, akinek semmije sincs,
Amerika mindent megadott:
a kordét,
a macskákat,
és ezeken kívül
a Szabadságot is.

Petőcz András fordításai

Francis Combes (Marvejols, 1953–), francia költő, szerkesztő